

til 2005 steg det med 14,9 pct. Så det er altså rigtigt, at regeringen har formået at skabe en stigning, som er næsten lige så stor som den, vi skabte, da vi sad i regering.

Men det ændrer jo ikke ved, at nogle af de problemer, som statsministeren gik til valg på at løse helt tilbage i 2001 – at sikre, at mennesker kommer i behandling, når de lider af en livstruende sygdom – er det ikke lykkedes at løse. Det er ganske enkelt ikke lykkedes. Der er mennesker, der har kræft, som muligvis dør, når de er på venteliste.

Er det i orden, vil jeg spørge statsministeren. Eller kunne det hænge sammen med, at man jo har haft en historisk lav vækst i den offentlige sektor? Lige meget hvor meget statsministeren slynger om sig med milliardbeløb – 37 mia. kr. – er faktum jo, at der har været en historisk lav vækst i den offentlige sektor, og at selv samme historisk lave vækst skal fortsætte ifølge 2015-planen.

Det er fakta, og derfor kunne det jo godt hænge sammen med, at man faktisk ikke formår at løse de kæmpe problemer, vores sundhedsvæsen står over for.

Kl. 17:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den påståede historisk lave vækst, som fru Helle Thorning-Schmidt omtaler, er dobbelt så stor som den vækst, den socialdemokratiske regering havde lagt op til. Den socialdemokratiske regering afleverede en økonomisk plan, der sagde, at den årlige vækst højst måtte være 1 pct. Den er blevet 2 pct.

Så det, fru Helle Thorning-Schmidt kalder en historisk lav vækst, er det dobbelte af det, som Socialdemokraterne selv havde lagt op til.

Med hensyn til kræftbehandling vil jeg sige, at der er sket klare fremskridt, selv om det bestemt ikke er tilfredsstillende endnu. Men der er sket klare fremskridt. Der gennemføres flere kræftoperationer, der gennemføres flere strålebehandlinger, og overlevelseschancen er bedre, end den var før. Men der er stadig væk ting, der skal være bedre, og det er klart, at når mennesker får konstateret en risiko for kræft, skal der være akut handling, og det er det, regeringens nye kræftplan går ud på.

Så vil jeg lige sige til fru Helle Thorning-Schmidt: Før 2001 var det sådan, at folk ikke havde nogen som helst chance for at slippe væk

fra ventelisterne, medmindre de var rigtig rige, så kunne de nemlig betale for at komme til udlandet. Vi har indført et socialt retfærdigt frit valg, hvor folk kan vælge et alternativ her i landet eller i udlandet, hvis de ikke kan blive behandlet inden for 2 måneder, og nu er det 1 måned.

Kl. 17:16

Formanden:

Så er det fru Helle Thorning-Schmidt for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:17

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes, det er herligt, at statsministeren nu også synes, at kræft skal behandles som en akut sygdom. Tilbage i april afviste hans sundhedsminister vores forslag om det, i juli ville man gerne have et loft over behandlingstiderne, og så skete der det, da statsministeren kom hjem fra ferie i Frankrig – jeg ved ikke, hvad de putter i vandet dernede – at han pludselig gerne ville have, at vi skulle have akut behandling.

Måske var det, fordi vi andre havde ført en kampagne – også på busserne – hvor vi sagde, at det skulle være nu.

Der er så ikke afsat nogen penge til det, men vi må jo se, hvor langt vi kommer i den her sag.

Men jeg kunne da stadig godt tænke mig at vide, hvad statsministeren mener med de vækstprocenter. For i perioden 1994 til 2001 er der en vækst i de offentlige udgifter på 2,1 pct. Så går det ned ad bakke fra 2002 til 2008 til 1,5 pct., og så lander vi ifølge regeringens egen 2015-plan helt nede på 0,9 pct. Det kunne jo godt være, at der var en sammenhæng mellem historisk lave vækstprocenter og meget ringe løsninger på helt åbenbare problemer i den offentlige sektor. Eller anerkender statsministeren slet ikke, at der er den sammenhæng?

Kl. 17:18

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:18

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det gør jeg ikke, for den økonomiske plan, som jeg omtalte, er jo den, som Socialdemokraterne selv lagde frem. Da vi overtog regeringsansvaret i 2001, overtog vi en økonomisk plan, hvor Socialdemokraterne havde lagt op til, at den årlige vækst højst måtte være 1 pct. Den er blevet det dobbelte.

Det, vi nu bliver kritiseret for, er en dobbelt så høj vækst som den, Socialdemokraterne selv havde lagt op til.